

Občinski proračun letos in prihodnje leto

☐ Razgovor s predsednikom sveta za finance
Ivom Severijem

NADALJ. NA 3. STR.

SREČNO 1968

Uredništvo »Zbora občanov«

Združitev denarja za gradnjo stanovanj

Ali vemo kaj jih zanima?

VELIKO MLADINE NIKJER NE SODELUJE

- Pogovor s Pavlom Lešnjakom, predsednikom komisije za družbeno neprilagojeno mladino

igrišča. Do danes nisem v nobenem urbanističnem načrtu zasledil, da bi bila takšna igrišča predvidena. Pritegnila pa bi največ mladine v pubertetni dobi, ki je za vsakega mladega človeka najbolj kritična.

Pri delu z mladino naj bi pomagale tudi politične organizacije: Zveza komunistov, SZDL in Zveza mladine.

Kako bi bolj konkretno, določili vlogo teh organizacij?

● Socialistična zveza, ki združuje največ državljanov, naj bi poiskala ljudi, ki so strokovno sposobni voditi mladino, bodisi da gre za športno dejavnost, kulturno dejavnost, sah ljudsko tehniko itd. Zveza komunistov bi morala zadolžiti člane na terenu, da je njihova obveza sodelovati z mladino, da so

NADALJ. NA 3. STR.

O mladinskem prestopništvu je bilo zadnje čase precej razprav. Komisija za družbeno neprilagojeno mladino občine Bežigrad si prizadeva, da bi na podlagi teh razprav prišli do konkretnih predlogov za ukrepe, ki bi omejili naraščanje mladinskega prestopništva. O teh problemih in nasploh o delu z mladino smo se pogovarjali s predsednikom komisije, sticer tudi odbornikom občinske skupščine, Pavlom Lešnjakom.

● Komisija za družbeno neprilagojeno mladino si je zadala naloge: analizirati vzroke za mladinsko prestopništvo. Zavod za socialno delo je napravil obsežne analize. Na temelju teh analiz in vsehstranskih ugotovitev, želimo posredovati občinski skupščini predloge, da bi ukrepali in izboljšali položaj.

Razpravljali smo že o delu z otroki v vrtec in šolam. Ena od ugotovitev je, da bi morala vsaka šola imeti psihologa, ki bi zasledoval psihični razvoj otroka, zlasti šestih, ki bi kazali kakršnekoli znake odklonov

Potlej smo ugotovili, da je med mladino najmanj taksnih, ki bi bili ravno prav obremenjeni: nekateri so preobremenjeni z različni izvenšolskimi dejavnostmi, večina pa jih ni vključena nikjer.

Na drugi seji smo razpravljali o športnih in drugih organizacijah, ki vključujejo mladino. Nujno je, da v občinskem proračunu zagotovimo denar za športno in drugo dejavnost mladine, vendar pa s pogojem, da denar dobijo tiste organizacije, ki zares delajo z mladino in imajo izdelan program dela; kontrolirali naj bi porabo denarja, če zares ustreza tem načelom.

SEJA OBČINSKE SKUPŠČINE

Na seji občinske skupščine 13. decembra so odborniki razpravljali o poslovanju bežigraskih gospodarskih organizacij v prvih devetih mesecih letošja. Poslušali so poročila občinskega javnega tečaja, občinskega sodišča, sodnika za prekrške mestnega javnega pravobranilstva in poročilo o požarni varnosti. Sprejeli so tudi sklep o nekaterih manjših sprejemah v občinskem proračunu, ki jih je predlagal svet za finance ter sklep o drugačni organizaciji občinske uprave, kot je predlagal svet za delo in splošne zadeve.

Pred sodnika za prekrške je moralo največ državljanov zaradi prometnih prekrškov ali pa prekrškov zoper javni red in mir. Ugotavljajo, da je čedalje več prekrškov storjenih pod vplivom alkohola; eden od vzrokov za to pa je tudi, da v lokalnih vinjeni gostje ravno tako lahko dobijo pijačo.

V poročilu občinskega sodišča je bilo še posebej govora o mladinskem prestopništvu. O tem so več razpravljali tudi odborniki.

Javno tožilstvo je zlasti opozorilo gospodarske organizacije za nesreče pri delu; vzroki za nesreče so največkrat v splošni brezbrzičnosti, slabi organizaciji in nepravilni uporabi varnostnih pripomočkov. Poudarili so še, da so bile inšpekcijske službe premalo aktivne pri odkrivanju kaznivih dejanj v gospodarstvu.

O spremembah v občinskem proračunu je več povedal predsednik sveta za finance Ivo Sever (razgovor objavljamo na tej strani), razgovor s tajnikom občinske uprave pa objavljamo na 3. strani.

šar, ki je neprofesionalni župan, kajti hkrati je direktor »Gospodarskega razstavišča« v Ljubljani.

Prvega župana nismo mogli najti za razgovor, zadnjega, sedanjega, pa hoteli nismo, ker se bojimo, da ga ne bi prekmalu izgubili. Hočemo, da še vlada. Vsaj do prvih volitev.

In tako smo obiskali župane, ki so vladali med prvim in zadnjim. Staneta Komana, ki je županoval za Bežigradom od novembra leta 1957 do januarja 1963 in je sedaj glavni direktor DINOSA.

Obiskali smo Jožeta Pogačnika, ki je županoval za Bežigradom od januarja 1963 do aprila 1966 in je sedaj generalni direktor VELETEKSTILA, med tem pa je uspešno opravil diplomlo tretje stopnje na ekonomski fakulteti in je torej magister ekonomske znanosti.

Obiskali smo Janeza Vinklerja, ki je postal župan aprila 1966 in je vladal do januarja 1967; prej je bil tri leta podpredsednik občinske skupščine (profesionalec), sedaj pa je načelnik uprave za no tranje zadeve mesta Ljubljana.

In kot zadnjega smo obiskali Joškota Pirnarja, ki je postal župan januarja letos in je vladal do konca aprila letos, torej do zadnjih volitev. Prišel je kot direktor, glavni in odgovorni urednik »Gospodarskega vestnika« in se tje tudi vrnil.

NADALJ. NA 7. STR.

29. decembra nova
trgovina v Dolu

Otvoritev nove samopostrežne trgovine v Dolu bo 29. decembra, nam je zatrdil direktor Stanovanjskega podjetja Bežigrad Jože Črnugelj. Gradnja bo potekala v prostoru za poštni oddelek, ki ga bo krajevno skupnost, financirala stanovanjsko podjetje. Investicijska vrednost novega objekta znaša 120 milijonov stavbni dolarji. Trgovino bodo vodili trgovski predstojniki »Prehrana«. Mimo vseh drugih artiklov bodo prodajali tudi mleko in meso, zraven pa bo še bife, kjer bodo vsaki dan pripravljali tople malice.

IVO SEVER

oziroma so tako menili na ostalih svetih. Ko smo obravnavali to, smo razdelili tudi večji del ostanka proračunskih dohodkov.»

Kako boste razdelili višek proračunskih dohodkov?

Ves višek proračunskih dohodkov bo razporejen drugače kot prejšnja leta. Upoštevati moramo namreč, da je Bežigrad občina, kjer se stalno naseljuje vse več ljudi. Kup neurejenih vprašanj bo nastal v zvezi s tem, ko bo stopil v veljavo deljen delov-

ČLOVEŠKEGA RAZUMEVANJA

Prispevki podjetij in občanov znašajo več kot pol milijarde Sdin

Rak! Ze ob samem imenu te hude bolezni smo nekaj let nazaj trepetali. Pripravljeni smo bili vsakogar, za katerega smo slišali, da je zbolel za tem ali onim izmed nešteti rakastih obolenj, zapisati med mrtve. Da danes ni temu tako gre zahvala zdravnikom, ki so po dolgotrajnih raziskavah našli pot za borbo proti tej bolezni. Iz dneva v dan se metode boja izpopolnjujejo in ni daleč dan, ko bo rak — bolezen kot vsaka druga — premagan!

Ni naš namen, da bi tu pisali o raku, o vseh mnogoterih vrstah rakastih obolenj. Radi bi napisali nekaj vrstic o človeški solidarnosti, o razumevanju, o dejanjih, ki nimajo prav nič skupnega z »opevanom« varčnostjo Slovenca.

Odveč je vsakršno ponavljanje in naštevanje težav v katerih se nahaja osrednja slovenska zdravstvena ustanova — stari Onkološki inštitut v Ljubljani. Odveč je tudi razglabljanje od kod vzeti denar za gradnjo novega, sodobnega onkološkega inštituta.

Vendar so se mnogi delovni kolektivi in posamezniki že pred leti odločili, da podprejo misel o gradnji novega onkološkega inštituta, edinega slovenskega zdravstvenega zavoda, ki se posveča izključno borbi proti raku, preprečevanju, zdravljenju in raziskovanju te bolezni. Prav zato je Svet onkološkega inštituta pred dvema letoma, ustanovil »Sklad za gradnjo onkološkega inštituta v Ljubljani«. Prvi dar je sklad prejel še pred ustanovitvijo — 21. novembra 1965 od gostinskega podjetja »Na-Na« iz Celja — 626.500 starih dinarjev.

Dne 7. decembra 1967 so znašali prispevki občanov in delovnih organizacij skupaj z vrednostjo obveznic škopskega posojila 550 milijonov 749.472 starih dinarjev.

Med darovalci v decembru je bilo tudi podjetje »Commerces«, ki se je pred kratkim preselilo za Bežigrad; namesto sprejema, ki je običajen ob takšnih priložnostih, so namenili poldrug milijon starih dinarjev za Onkološki inštitut.

Našteli so že skoraj 3000 darovalcev. Največ prispevkov je iz delovnih organizacij (1200), od posameznih občanov (okoli 700), skoraj 200 prispevkov pa so poslale delovne organizacije iz drugih republik. Zbrana vsota najbolje dokazuje, kako živo čuti naš človek potrebo po boju proti tej bolezni, ki ogroža njegovo zdravje in življenje. Med vročki smrti je rak danes — kljub nedvomnemu napredku pri zdravljenju — na drugem mestu — takoj za

bolezni srca in ožilja! Vsak peti Slovenec umre zaradi raka ali vsako leto okoli 2500 ljudi. Vsako leto zabeležijo 3500 novih primerov te bolezni. Boj proti raku pomeni preprečevanje, odkrivanje, ugotavljanje in zdravljenje te bolezni ter rehabilitacijo in izvenbolnišnično oskrbo bolnikov — vse to z namenom, da bi čimbolj znižali število novih obolenj, zvišali število ozdravelih in zmanjšali invalidnost zaradi raka. Ze danes v onkološkemu inštitutu rešijo zdravniki življenje tretjini bolnikov in več, lahko pa bi ga polovici vseh obolelih za rakom, če bi lahko do kraja izkoristili vse možnosti, kar jih nudi danes sodobna medicina. Da bi lahko onkološki inštitut to dosegel, potrebuje ustrezne prostore, delovne naprave in seveda ustrezno izšolane strokovnjake. Delo mu onemogočajo predvsem današnje skrajno slabe razmere v katerih dela.

Načrti za gradnjo novega onkološkega inštituta so že pripravljeni. Tudi prostor, kjer bo zgrajen, je že določen. Treba je le še zbrati dovolj denarja, da bi lahko že v prihodnjem letu začeli graditi prvi, najbolj potreben

objekt za zdravljenje z obsevanjem, bi morali zbrati še najmanj toliko denarja, kot do zdaj.

Denar priteka počasi, toda zanesljivo. Čeprav iz nobene proračuna, čeprav o njem niso razpravljali ne poslanci, ne odborniki. Denar prihaja od občana, navadnega človeka, ki ga rad da za dobro stvar, rad da, da bo vsak dinar, ki ga prispeva, vgrajen v zgradbo, ki bo mnogim pomnila življenje.

Tudi iz naše občine se je že marsikdo odločil in prispeval denar za gradnjo onkološkega inštituta. Prepričani smo, da se bo še marsikdo. Akcija se je zdaj dodobra razmahnila. Bliža se Novo leto, morda čas, ko bodo položili temeljni kamen prve nove zgradbe onkološkega inštituta — zgradbe, o kateri bomo pozneje lahko upravičeno govorili, da je zgradba človeškega razumevanja in solidarnosti.

I. V.

Nedeljsko popoldne na Gospodarskem razstavišču

— Vzemi lepo, zimsko nedeljsko popoldne, zamešaj zraven nekaj stopinj pod ničlo, postavi zmes na »Gospodarsko razstavišče« ter dodaj še zmešnjavo na železniškem peronu sredi polne sezone, ravno prav uležen sem — ne starejši kot nekaj desetletij, glavno ljubljansko tržnico z vsemi prodajalnami in gospodinjami sredi živahnega sobotnega popoldneva, za pristnejši okus primešaj še malenkost, recimo sarajevskega bazarja in ... dobiš novoletni sem.

Zveni kot kakšne slabše vrste kuharski recept, ampak vse to lahko prav vsakemu uspe najti te dni na ljubljanskem »Gospodarskem razstavišču«. Ze ko se pripelješ iz pod podvoza se vse skupaj začne. Parkirati nimaš kje, kot na glavnem ljubljanskem trgu, kadar se vse ljubljanske gospodinje zapodijo v nakupe. Pred samim vhomom te prešine misel, da je Egipt danes res naredil posel, kot se temu pravi in da je tudi izkupiček temu primeren. »Egipt« je namreč neke vrste slaščičarna v sodobni aluminijasti embalaži, pred katero je bila taka gneča, kot bi turški med in podobne orien-

talske slaščice zastoj delili. Komaj smo se prerinili mimo, že nam je udaril vsiljiv glas v ušesa.

— »Čovče, daj tistih dvesta dinar! Ne cjenkaj, pa nje to ništa dvesta dinar...«, z občutkom je glas dodal še, da je to izredno redka prilika, ko je njihova hiša strahov v Ljubljani in je s svojimi znamenitostmi sredi živahnega sobotnega popoldneva, za pristnejši okus primešaj še malenkost, recimo sarajevskega bazarja in ... dobiš novoletni sem.

Avto za 300 dinarjev, je obljubil napis na blagajni in kdor jih je odšel, se je lahko tistih bore nekaj minut bolj ali manj uspešno zaletaval z električnim »rent a car« v druge »rent a car« — popolnoma brez bojazni, da bo imel opravka z miličniki, zavarovalnico ali promilami v tistih zoprnih zelenih cevkah, ki z napihnjeno sapo iz balončka tako rade spremenijo barvo.

Kljub temu pa z balončki te dni na »Gospodarskem razstavišču« nimajo opravka samo otroci. Največ težav baloni in balončki gotovo povzročajo staršem, ki se raznim vzklikom svojih otrok ne morejo kar sprosti upirati.

»Oči, oči! Meni tudi balončka. Takega velikega hočem in rdečega in in... in na palici mora viseti! Kupi mi tak balonček, oči! In če je vse to podkrepjeno še z željnimi velikimi otroškimi očmi in obrazkom, ki je vsak hip pripravljen bruhiti v vesel smeh ali pretresljiv jok, potem pač »odit« ne ostane drugega, kot da kupi balon. Lahko pa je namesto balona tudi medvedek, punčka, tank, sani in kdo ve kaj še vse.

Da se otroci zabavajo še drugače, nam je potrdila tudi

Smučarski tečaji na Travnici za učence 5. razredov

Učenci 5. razredov vseh bežigradskih osnovnih šol bodo pozimi preživeli po en teden na smučarskih tečajih. Kot doslej, bodo tudi tokrat na Travnici. Prva izmena bo odšla 6. februarja, poletje pa se bodo izmenjevali vse do tlej, dokler bo sneg. Spretnosti na belih poljanah jih bodo učili smučarski učitelji iz vrst učiteljev telesne vzgoje in študentov visoke šole za telesno kulturo.

»Denar za smučarske tečaje je zagotovljen, je dejal predsednik komisije za letovanje Hardvik Pirnovar. Smučarski

tečaji in poletni plavalne šole so zelo koristna oblika razširjene dejavnosti šole in občinska skupščina ima za to dovolj razumevanja.«

V bežigradskem primeru gre za smučarske tečaje in ne za pravo šolo v naravi, ker na Travnici ni primeren prostorov za pouk drugih predmetov.

Za vsakega otroka morajo starši prispevati po 1.700 S dinarjev na dan, kolikor velja hrana in nastanitev v domu na Travnici. Občina pa da denar za učitelje ter prispeva za otroke iz socialno šibkih družin. Na Travnici imajo tudi nekaj smučarske opreme: 30 parov smuč in 20 parov čevljev.

Smučarski tečaji so tudi v učnih načrtih za telesno vzgojo na osnovnih šolah. Jože Beslič, svetovalec na Zavodu za prosvetno pedagoško službo Ljubljana nam je povedal, da so že meseca oktobra svetovali šolam, društvom prijateljev mladine in občinskim zvežam za telesno kulturo, naj se pravočasno pripravijo. »Za Bežigrad je ta zadeva zdaj urejena, drugod pa moramo večkrat prepričevati razne organe, medtem ko šole smatrajo smučarske tečaje za zelo koristno akcijo«, je dejal Jože Beslič.

Cicibani so postali pionirji

Ob Dnevu republike so imeli na osnovni šoli Ježica prisrčno slovesnost. Razvili so prapor pionirskega odreda, sprejeli 27 cicibanov v pionirsko organizacijo in proslavili Dan republike. Pionirji in pionirke so pod vodstvom svojih vzgojiteljev pripravili pester program. Na slovesnosti so bili mati in oče Danile Kumar, narodnega heroja, po katerem se imenuje pionirski odred na Ježici, ravnatelj osnovne šole Stožice Franc Camernik, predsednik društva prijateljev mladine France Kunaver, predstavica Zveze borcev Vika Sincič in drugi. V imenu tovarne TONOSA, ki je bila pokrovitelj pri razvitu pionirskega prapora, je čestitala pionirjem Francka Cerkenik.

ELEKTRO Ljubljana
enota Ljubljana - okolica
Vsem občanom želimo
srečno novo leto 1968

Bil je zares semanji dan!

gneča ljudi pred vrtiljakom, ki je nacičkan z vsemi mogočimi in nemogočimi vozili od navadnega kolesa pa do helikopterja in prav posebnega kamiona z oznako »U. S. Army«, opremljenega povrh tega še s kupom plastičnih strojnic in celo z raketo »Polaris«! Za najmlajše zelo zanimivo in privlačno vozilo in gotovo zelo vzpodbudno vpliva nanje, kajti rakete se kar gotovo bolj bojijo starši, ki pozorno spremljajo vsak gib otrok, ko se veselo vrtijo na okrog.

Na drugem koncu je svet avtomatov, biljardov in drugih ropotajočih stvari, glasbenih skrinj, iz katerih je odmeval »je-je« in se sozvočno mešal z narodnimi vižami, ki so skoraj sramežljivo kukale iz drugih zvočnikov. Nogometne in druge avtomate so neusmiljeno premetavali fantovske roke. Eden izmed teh potrpežljivih strojev je doživel zelo ostro kritiko dveh mladeničev, ki sta ga stresala, tolkla in za konec postavila še na glavo, a zaman, saj se žogica ni in ni hotela znova prikazati. Vsa čast tovarni, kjer so ga sestavili — mirne duše bi ji lahko zapuili izdelavo česar koli drugega.

Seveda tudi letos ne manjkata tisti čudoviti »elektronski« stroj ljubezenskih napovedi in aparat za merjenje zmogljivosti pljuč — ki sta nam že znana kot presneto poceni sejmarska lumparija.

Tudi čaple po letale po razstavišču — bile so sicer lesene, ampak letale so in to v košarah in torbah svojih širokokrilnih lastnic, ki niso pustile nobenega človeka pri miru s svojim: — »Sueniri, vro poceni! Kupite!«

V obeh dvoranah »Gospodarskega razstavišča« se zasebni proizvajalci niso ustrašili nobene konkurence družbenih podjetij in so si na različne načine — ali pa z močnim glasom — skušali

zagotoviti čim več odjemalcev. Med množico, ki je govorila, mrmrala, se kregala, brezglavo hodila okrog, v kateri so si stopali na noge in se suvali v zdrave ali pa revmatične kosti, kjer si lahko slišal otroški smeh in jok, kup želja ali prisrčno zbirko kletvic; je bilo videti, da ni veliko taktih, ki bi prav zares kupovali. Tisti, ki pa so, so se v množici izgubili. Marsikdo tudi ni bil zadovoljen z izbiro blaga, kateremu se je na marsikateri stojnici poznalo, da je še do nedavna ležalo v skladišču. Za tako blago pa je tudi 10 odstotno znižanje premalo. Slišali smo tudi precej hudih besed

prav na račun tega »vsemogočnega« znižanja, ki pa prav povsod na sejmu ni bilo znižanje, če lahko verjamemo nekaterim, ki so govorili: pogledaj, piše, da je znižano, pa sploh ni.

Najbolje se bodo na sejmu gotovo odrezali gostinci. Pri njih se je zmeraj nabiralo polno ljudi, ki niso samo gledali, ampak so tudi kozarce praznili. Sejem je pač sem in tja rajši gledajo druge ljudi, sem in tja pa še v stojnice in steklenice. Tako je tudi pravo sejmsko vzdušje, ko otroci nosijo balone; utrujene otroke, ki samo še z očmi švigajo okrog, pa starši.

ERDO

»Fantje so neusmiljeno premetavali nogometne avtomate.«
Foto: E. Kalc

Kmetijska zadruga Črnuče

vošči vsem članom in vsem Bežigradčanom
srečno novo leto 1968

Vodna skupnost Ljubljana-Sava Ljubljana

Vsem Bežigradčanom želimo
srečno novo leto 1968

